

čurju pri Kranju, kjer se ga povsod spominjajo številni prijatelji. Nato ga srečamo skozi 12 let kot kurata v Trnju na Krasu, kjer je dožidal komaj započeto cerkev in zvonik ter ji oskrbel celotno notranjo opremo kot oltarje, klopi, prižnico, obhajilno mizo, spovednice itd. Kljub velikim zaprekam, ki so mu jih delali sirote, je tudi dovršil s svojo znano češko energijo novo šolsko poslopje. Tudi v Ihanu, kjer je za tem župnikoval 14 in pol leta, je prenovil oltar sv. Družine ter mu dodal še sv. Alojzija in sv. Nežbo. Od leta 1925 pa neumorno prav mladostno čil gospodari v lepi goriški fari. Tudi tu je dal preslikati veliko farno in res lepo podružno cerkev v Zalogu, kateri je oskrbel tudi zvonove. Duhod k župni cerkvi na Goričah je bil pred njegovim prihodom v kaj slabem stanju. G. Zelezny pa uredil vso okolico župne cerkve in popravil stopnišče do glavnega vhoda, da je vse skupaj napravi imponanten utis. Menda hoče še vse oltarje v farni cerkvi prenoviti in ne vemo kaj še vse želi ta neugnana češka delavnost izvršiti za Gospoda med našimi Gorenci.

Vedno narodno zaveden Čeh je zelo vzljubil naše dobro slovensko ljudstvo in se čutil med njim popolnoma domačega. Ni treba omenjati, da je bil jubilar radi svoje skromnosti in ljubeznivosti povsod priljubljen in radi svoje gorečnosti za Gospoda pri vseh dobrih faranih spoštovan ter da ga vsi sobratje — kot Izrealita, in quo non est dolus — radi obiskujejo, saj je vsakomur znana njegova gostoljubnost.

Za božjo čast in dobrobit svojih faranov vnetemu gospodu jubilaru izrekamo svoje iskrene čestitke k 70-letnici želeč mu, da dočaka in simplicitate cordis sui še nadaljnih decenijev.

† p. Norbert Sušnik

Brezje 7. aprila

V torek je ob pol 4. uri popoldne naznanil veliki zvon tužno vest, da je v tih celici frančiškanskega samostana na Brezjah prenehalo biti srce zvestega služabnika Gospodovega in vzor duhovnika p. Norberta. Pokojnik se je rodil v Mavčičah na Gorenjskem, pri krstu so mu dali ime Janez. L. 1897. je vstopil v frančiškanski red in bil l. 1902. posvečen za mašnika. Njegovo delo v življenju je bilo vseskozi plodno. V Nazaretu je skozi dolgo vrsto let opravljal službo šolskega učitelja. Prav tu so mu duhovni sobratje poverili težko in odgovorno mesto guardijana, zatem pa pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah, proti večeru življenja ja pa bil dolgo samostanski vikar na Brezjah.

P. Norbert se je dobro zavedal naloge, ki mu jo je poveril Bog. Zvesto je izvrševal dolžnosti svojega težkega in odgovornega stanu. Presedel je cele noči v slabem zraku in vročini v spovednici v Marijinem svetišču. Bil je znan kot mičen, delaven in ljubezniv človek, ter bil zaradi tega pri vseh priljubljen. Vsakemu je rad pomagal kjerkoli in kadar je le mogel. Udeleževal se je vsestransko. Povsod, kjer se je šlo za dobro in pošteno stvar, tam je bil on prvi zraven. V vseh verskih, prosvetnih in kulturnih društvi se je nahajal na vidnem mestu.

Tretji red in Marijina družba sta z njim izgubila svojega dolgoletnega in požrtvovalnega vodjo. Dolgo je bil odbornik „Prosvetnega društva“ „Tujskoprometno društvo“ pa je izgubilo svojega odbornika, ki je s svojimi modrimi nasveti marsikaj pripomogel k njegovemu tako lepemu prometu.

P. Norbert je bil že vseskozi slabotnega zdravja. Pred par meseci ga je napadla zavrtna bolezen, katere pa ni mogel preboleti. Kruta smrt, ki ne prizanaša nikomur ga je neusmiljeno iztrgala iz naše srede in njegova duša je odšla pred večnega Sodnika po zaslužno plačilo. Ave anima candida!

✱

Pogreba, ki se je vršil v četrtek ob 10. uri dopoldne, se je udeležilo 30 duhovnikov, med temi tudi čg. dekan Matija Mrak iz Stare Loke in čg. dekan Zabret iz St. Vida. Skoraj vsi Brezjani so počastili spomin ranjkega ter se udeležili sprejema. Brezjanski pevski zbor je zapel nekaj žalostink. Pri pogrebu je bila tudi vsa šolska mladina z učiteljskim na čelu. Sv. mašo, govor in druga pogrebna opravila je opravil dekan iz Radovljice čg. Fatur ob asistenci, očetov frančiškanov.

Cesta Smlednik - Pirniče

Odkar je zaradi graditve modernega cestišča zaprta državna cesta na delu od Jeperce do St. Vida za vsak promet, je zelo obtežena banovinska cesta Smlednik — Pirniče — Taceca. Da v tem pogledu ni bilo za ta slučaj dovolj pripravljeno, jasno kaže sledeče:

Velik promet, ki se sedaj vrši po tej varianti, nikakor ne odgovarja ureditvi same ceste. V zadnjih deževnih dneh se je večkrat zgodilo, da je marsikateri voz obtičal v cesti. Sicer se to sliši, ker se pač redko zgodi, da bi voz obtičal v cesti. Vendar je resnica! Znano je, da je bila cesta Smlednik — Pirniče prej navadna občinska cesta, ki ni bila urejena niti zgrajena za večji promet. Šele pozneje je zašla med banovinske ter je bila tudi delno popravljena. Poleg tega leži cesta v gozdu v senci, tla so precej močvirna in ilovnata. Zato ni čudno, da sedaj vsled velikega prometa cesta ne izgleda veliko bolje kot navadna občinska cesta. Velik promet, ki se vrši po njej, je napravil svoje. Sredi ceste se vzdiguje ilovica in težko vozniku, ki bi z vozom zašel s tira. Tudi posipanje z gramozom ne zaleže mnogo, saj se gramoz takoj udere v ilovico ter ga že po nekaj dneh zmanjka.

Lahko bi se pripetile tudi večje nesreče. Tako je v torek peljal neki uslužbenec z dvovprežnim vozom papir iz Bonačeve tovarne v Količevem. Pod smledniškim klancem v gozdu mu je voz kljub širokim platiščem na kolesih obtičal v ilovici sredi ceste. Proti Ljubljani je privozil avtobus podjetja Pernuš iz Trziča, proti Kranju pa tovorni avto trdke Dedek iz Ljubljane. Srečanje je bilo nemogoče, ker je voz tičal sredi ceste. Konji pa tudi niso mogli izvleči voza. Tovorni avto je moral voz potegniti nazaj po klancu ter tako napraviti prostor za srečanje. Potem ga je pa priklenil z verigam in odvelkel na vrh klanca. Zgodi se pa lahko še več

Kamgarni štofi, zajamčeno originalno angleškega, kot češkega in drugega izvora. Cene od 23 do 320 — din.

Moško perilo od najcenejše do najfinejše, v lastni izdelavi. Najsolidnejše, konkurenčne cene, točna posrežba. Oglejte si zalogo, nakup brez obvezen.

Crobath, Kranj.

takih slučajev, ki se lahko končajo tudi z večjo nesrečo.

Zato je bilo potrebno, predno se je državna cesta zaprla za promet, da se je prvo uredila in temeljito popravila cesta, po kateri naj bi potem šel ves promet. Na ta način bi se gotovo zmanjšali izdatki, ki se bodo morali prav gotovo izvršiti, da se cesta vsaj kolikor toliko popravi in omogoči za reden promet. Lahko bi se pa tudi odvajali za to cesto krediti, ki pripadajo za vzdrževanje državne ceste Jeperca — St. Vid, ki nima sedaj prometa. Vsekakor pa je potrebno, da se ta cesta v najkrajšem času dovede v red, ter apeliramo na merodajne, da upoštevajo upravičene zahteve davkoplačevalcev.

90-letnica ugledne gospe

Dne 10. aprila bo praznovala 90 letnico svojega rojstva ugledna kranjska gospa Josipina Puppo. Jubilarntka je bila rojena l. 1847 v Trstu ter je prišla v Kranj kot 6 letna deklica k svoji teti g. Frančiški Götzl. Oče ji je bil rodom iz Trziča na Gorenjskem. V Kranju še živi žena, ki se je spominja iz njenih otroških let, ki jih je preživela v Kranju pri teti. Še danes se spominja — čeprav sama dve leti starejša od nje — kako težko se je privadila slovenskega jezika. Kot otrok je znala namreč samo italijan-

ske. L. 1875 se je poročila z uglednim kranjskim trgovcem g. Karol Puppo, s katerim je z veliko vneto in pridnostjo skupno vodila trgovino vse do njegove smrti do leta 1909.

Ga. Puppo je znana v mestu in po celi kranjski okolici po svoji dobrotljivosti in ljubezni do otrok. Saj se je še danes spominjajo mnogi številni odrasli, ki so velikokrat prejeli darove iz njenih rok še kot otroci. Vedno je bila velika dobrotnica revežev. Vedno se je spominila mestnih ubožcev in Vincencijeve konference ter z odprto roko in velikodušnim srcem lajšala mnogim gorje.

Ge. Puppo želimo k njenemu rednemu jubileju obilo zdravja in zadovoljstva ter božjega blagoslova.

Gluhonemi so gostovali v Kranju

Društvo gluhtonemih v Ljubljani je priredilo lansko leto v Sentjakobskem gledališču dva zelo uspešna kulturno-propagandna nastopa, s katerima je dokazalo koristnost in potrebo šolskega izobraževanja vseh gluhtonemih. Prireditvi so prisotnovali najvišji predstavniki posvetne in cerkvene oblasti, poslanci, zastopniki različnih organizacij in veliki del javnosti.

Gluhtonemim je treba šole in zopet šole. Ako je za slišče ljudi osnovna šola priprava za poznejše udejstvovanje v življenju, jo tem upravičeneje zahtevajo gluhonemi, da ne ostanejo poleg svoje nesreče še analfabeti. Z njo postanejo tvorne sile svojega naroda, a občine se rešijo težkih bremen. Za 10.000 gluhtonemih otrok v naši državi pa imamo samo 4 zavode; za 40.000 pridnih rok ni dela, ker smatrajo ljudje gluhtonemnost za glavno in največjo oviro sposobnega udejstvovanja v človeškem občestvu. Njihovi nastopi imajo namen razbliniti vse take in slične neutemeljene predsodke.

Gluhonemi so potrebni moralne podpore vsega prebivalstva naše ožje domovine in naše države, zato so nastopili že v Novem mestu, Celju in Mariboru, v sredo dne 7. aprila ob 8. uri zvečer so nastopili v Narodnem domu v Kranju. Gospod Ciril Sitar, tiskar in v Ljubljani, je spregovoril uvodoma nekaj besedi iz življenja svojih nesrečnih gluhtonemih tovarišev, med govorom je bila tudi revija poklicov, ki jih zavzemajo gluhonemi v življenju. Sledila je šaloigra v enem dejanju „Zamorec“ in enodejanka „Oče“, v katerih so nastopili sami gluhonemi igralci z živim govorom. Režija in vodstvo prireditve je bila v rokah strok. učitelja ljubljanske gluhtonemnice gospoda Vinka Rupnika.

Kranjčani so se v velikem številu udeležili te prireditve in s tem dokazali razumevanje in sočustvanje z nesrečnimi a tako podpore potrebnimi člani človeške družbe.

Razstava v Kranju

Skupno združenje obrtnikov je sklicalo v sredo popoldne sestanek vseh predstavnikov, obrtnih, stanovskih in humanitarnih prosvetnih organizacij, kakor tudi šol, na katerem se je razpravljalo o prireditvi obrtne razstave, združene,

Škerbec Matija:

Šenčurski dogodki

(Dalje)

4. Vombergar Jernej, sobni slikar iz Cerkelj pri Kranju, da je meseca maja 1932. v Kernovi gostilni v Cerkljah in na drugih krajih govoril, da bi bilo prav, če bi postala Slovenija samostojna, na ta način, da bi imeli skupno kralja in vojsko, da bi postal dr. Korošec predsednik samostojne Slovenije, da bo potem manj davka in manj vojaštva, da gre sedaj ves denar v Srbijo.

5. Grile Franc, pos. sin iz Grada pri Cerkljah, da je 22. maja 1932. v Šenčurju klical: „Živela samostojna Slovenija, živela republika!“

6. Kos Vinko, pos. sin iz Yoklega pri Šenčurju, da je na shodu v Šenčurju klical: „Živela republika, dol s kraljem!“

7. Loboda Jožef, uslužbenec iz Dola pri Ljubljani, da je 22. maja 1932. v Dolu klical: „Živela republika, dol s kraljem, dol Karađorđević!“

8. Ogrin Tomaž, čevljar, da je 15. maja 1932. v Mengšu klical pri demonstracijah: „Živela svoboda, živela slovenska republika!“

9. Cerar Peter, zidarski vajenec, da je v Mengšu ob priliki demonstracij vzklikal kakor Ogrin Tomaž.

10. Ilija Alojzij, slušatelj prava, da je govoril Vombergarju Jerneju, da se ne boji, da postane Slovenija federativna država v okvirju Jugoslavije s predsednikom dr. Korošcem, da je 22. maja 1932. ob priliki shoda na Primskovem vzklikal: „Živela svoboda, živela samostojna Slovenija!“

11. Škerbec Matija, župnik iz Kranja, da je 22. maja na shodu na Primskovem vzkliknil:

„Živela samostojna Slovenija, živijo republika!“

12. Gregorin Franc, delavec, da je na shodu pri Sv. Trojici v Moravški dekaniji žalil kralja Aleksandra.

Obtoženi smo bili: Brodar, Umnik, Štrcin po čl. 1. zakona o zaščiti države, Vombergar, Grile, Ilija po členu 3. in Gregorin pa po 307. k. z.

Ko sem dobil obtožnico, sem videl, da pride na šenčurski proces še nekaj drugih oseb, ki niso bile z nami v nobenem stiku. Pobrali so „revolucionarje“ iz vse Gorenjske. Treba je, da jih čitaljem predstavim, predno začnem popisovati potek našega procesa.

Popolnoma neznani so mi bili do tedaj Grile Franc, Kos Vinko, Loboda Jožef, Ogrin Tomaž, Cerar Peter in Gregorin Franc.

Grile Franc, posestniški sin iz Grada v cerkljanski župaiji je na shodu v Šenčurju vihtel slovensko zastavo in klical: „Živel dr. Korošec, dol režim!“ in podobno. Molčec fant, železnih pesti in poln gorenjske „hte“, s katerim ne bi bilo dobro priti v konflikt.

Cisto drugačen značaj pa je Kos Vinko, posestnika sin iz Yoklega. Tudi on je bil na shodu v Šenčurju. Kakor je pravil, je precej oddaljen stal s kolesom v roki in opazoval ves direndaj pred Gašperlinovo gostilno. Kar so njemu napravili, je zagrešil drugi, ki je njemu zelo podoben. Naš Vinko je pa moral v zapor, na proces in v Mitrovico za drugega. Miren in dobrodušen fant, prava dobričina, ki bi muhe ne strl, pa so ga naslikali kot velikega revolucionarja.

Ogrin Tomaž, čevljar in njegov mladi tedaj komaj 18 let stari Cerar Peter, pa sta bila oba iz Mengša. Dva odločna fanta iz katoliških prosvet-

nih organizacij, ki sta v Mengšu 15. maja nosila slovensko zastavo in klicala dr. Korošcu in svobodi, sta bila obdolžena nasilja in protidržavnih vzklikov. Cerar Peter je velik športnik in korajžen fant, ki je — kakor bomo pozneje slišali, zelo imponiral Ličanom v Mitrovici. Proti obema je pričal tamkajšnji učitelj Mrak Jože...

Gregorina Franca so pa pobrali tudi neke v Moravških hribih. Fant je bil krovski delavec pri železnici. A izgubil je službo radi svojega nastopa na shodu pri Sv. Trojici, kjer je v naglici zinil žaljivo besedo proti kralju. Ta ni bil ne po dejanju, ne po kraju in ne v kaki drugi zvezi z drugimi, pa so ga kljub temu vtaknili med nas. Jasno je, da so hoteli dati s tem povdarka, da je vsa skupina proti kralju in državi.

Najbolj simpatičen fant med vsemi pa je bil tovariš Loboda Jožef, ki je bil takrat komaj 19 let star. To vam je pravi tip fanta, vzgojenega v krščanskih, verskih in kulturnih organizacijah. Naravno talentiran, zelo načitan, finih manir, živahen in ljubezniv dečko. Kjer smo bili in s komur smo prišli skupaj v zaporih, vsak ga je vzljubil. Srbi kasneje kar niso mogli verjeti, da bi bil to kak navaden kmečki fant brez gimnazije, tako vam je znal debatirati, kakor da bi imel za seboj vsaj gimnazijo. Vsi so občudovali posebno njegovo veliko znanje zgodovine in socialnih vprašanj.

Prav zanimiva je zgodba njegove arestantovske karijere, ki je v zvezi z „revolucijo“ v Dolu pri Ljubljani. Ker so radi demonstracij v Dolu aretirali tudi tamkajšnjega kaplana Hostnika, ki je bil 6 mesecev zaprt v Belgradu popolnoma po nedolžnem, naj ob tej priliki nekoliko popišem tudi dogodke v Dolu pri Ljubljani.

smo tako občutljivi v svojem lokalnem patriotizmu in ker smo tako ponosni na svojo upravičeno kulturno in gospodarsko naprednost, se zdi, da ne sme biti nobene hiše v mestu in okolici pa tudi nobenega posameznika, ki si ne bi nabavil tega dela. Zavedajmo se, da bo kmalu ta knjiga tudi velika redkost.

Subskripcijska cena je nepreklicno do 15. maja 1937. Din 170, pozneje 250 Din, plačati se more tudi v nekaj obrokih. V Kranju sprejemajo naročila g. odvetnik Josip Aljančič in gg. prof. Planina Franc in Opeka Anton, v Ljubljani Narodni muzej in prof. Rajko Kanduž na III. drž. realni gimnaziji, v St. Vidu prof. Jakob Solar itd.

Dom slepih v Stari Loki

Kake četrte ure od Škofje Loke pod dekanjsko cerkvijo sv. Jurija v Stari Loki, se nahaja grad, čigar lastniki so bili v preteklosti plemiči Paplerji nato Lukančiči in kot slednja grofa Strahl Edvard in Karol. Ta dva sta se zelo zanimala za umetnost, posebno Edvard, ki je zbral ogromno zbirko umetnin, ki se danes nahajajo v Narodni galeriji v Ljubljani, za kar gre zahvala predvsem g. Karolu Strahlu. Po njegovi smrti je kupil grad g. Franc Dolenc, posestvo pa je bilo prodano na javni dražbi. G. Franc Dolenc je obdržal grad le kake dve leti, nakar ga je prodal, društvu „Dom slepih“, v Ljubljani, ki je ravno takrat iskalo primerne stavbe, kje na deželi, ki naj bi služila za zatočišče odraslih slepih, ki do takrat v Sloveniji niso imeli nikakega zatočišča. Zavod v Kočevju je pred vsem namenjen slepim mladostnikom. Zato si je društvo „Dom slepih“ zadalo nalogo, da v čim krajšem času preskrbi slovenskim slepim dom, ki naj bi bil namenjen predvsem slepcem, brez lastnega premoženja, da se jim ne bi bilo treba potikati po raznih hiralnicah ali celo hoditi s spremstvom od hiše do hiše. To se je društvu res posrečilo in danes imajo slovenski slepi dom, ki je društvo nanj zlasti zaradi prekrasnega parka lahko ponosno.

Dom leži med banovinsko cesto, ki pelje v Selca in prifarskim potokom, ki teče skozi vrt. Stopiš skozi velika vrata v nekaj predvorju, kjer so včasih stali veliki kostanji, ki so jih sedaj posekali, zaradi svetlobe v poslopju. Greš kakih dvajset korakov, skozi druga vrata na veliko prostrano dvorišče, kjer te pozdravi glasni lajež zvestih čuvajev Doma, Sultan in Bari. Na levi stoji gospodarska poslopja, kjer redi društvo govedo, prašiče, kuretnino za zavodove potrebe. Tu je tudi stanovanje za hlapca. Na desni pa je zavod sam. Veliko, skoro kvadratno, dvonadstropno poslopje obrnjeno s pročeljem proti vzhodu. Med vzhodno in južno steno pa stoji okrogel stolp. Stopimo v poslopje! Tu nas pozdravi č. sestra od Čudodelne svetinje, reda sv. Vincencija, katere oskrbuje zavod. Na desni takoj pri izhodu je kapela, ki služi sedaj in je menda tudi včasih za polaganje mrličev na mrliški oder. Zraven je shramba za krtiče, ki jih v zavodu izdelujejo. Na zapadni strani pritličja je izhod na vrt, peršnica in delavnica v kateri izdelujejo slepi vseh vrst ščetke, od ribaric do najfinjših komadov pod vodstvom g. Ivana Sluga iz Jezerskega, ki je tudi sam slep, vendar so izdelki prvovrstni in jih škofjeločani zelo cenijo. V delavnici je sedaj zaposleno devet moških in žensk.

Poglejmo sedaj še v prvo nadstropje, kjer so nastanjeni slepi moški, 10 po številu, kuhinja, kopalnica in velika dvorana, v kateri je klavir, harmonij itd. Hodniki, ki so izredno široki, so jako pripravljeni za sprehajanje, v času ko se v parku zaradi slabega vremena ni mogoče sprehajati. Še drugo nadstropje imamo. Tukaj so nastanjene slepe ženske in častite sestre. Žensk je v zavodu 18. Tukaj je tudi prekrasna kapela, kjer je vsako soboto sveta maša, ki se jo udeležijo vsi, drugače pa hodijo k sv. maši v dekanjsko cerkev, ki je oddaljena komaj 100 m. Skoraj vse sobe so parketirane, ter zračne in higijene.

Okoli stavbe pa se razprostira, prekrasen park, katerega deli potok na dva dela, na sadni vrt in park. Park služi kot lepo sprehajališče slepih. Park in vrt sta okoli in okoli obzidana z visokim zidom, zunaj na južnem delu zidu pa se razprostira zavodno posestvo.

Zavod izpolnjuje po svoji legi, kakor po vseh drugih razmerah vse pogoje, ki so potrebni, da se bo razvil v vsakem oziru v velik moderen zavod, ki so ga bili slovenski slepci tako potrebni.

Zavodu želimo božjega blagoslova in vsestranskega razmaha.

Zivljenje v zavodu poteka v zadovoljstvo vseh lepo, harmonično. Skoro vsi zavodovci prebivajo se udeležijo vsako jutro ob 6. uri sv. maše v farni cerkvi. Po sv. maši slepci sami pospravijo vsak svojo posteljo, in kako so spetnati, nato pa vsi zajtrk, ter jutranje molitve. Po molitvi pa oni, ki delajo gredo v delavnico, drugi pa se sprehajajo po hodnikih ali v parku do malice, ki je ob pol 10. Ob 12. uri je kosilo, pri katerem pa že poje radio, katerega poslušajo do

konca prenosa. Ob pol 4. uri je zopet malica in šestih večerja, po nji je zopet radio do pol 9. ure, nato gredo k počitku. Včasih, če je program posebno zanimiv se jim pa tudi zavije.

Prosti čas si izpolnijo eni z delom v delavnici, drugi s čitanjem knjig v Brailovi pisavi. tretji s petjem, četrti z ročnim delom peti s kako drugo stvarjo. V zavodu je celo pevski zbor, ki ga vodi slepi organist Blaž. — Približno tako je življenje naših revežev slepcem...

Iz pisarne Kmečke zveze

Občni zbori krajevnih kmečkih zvez: V nedeljo, dne 11. aprila se vrši v Pilšanju in Kozjem ustanovni občni zbor Krajevne kmečke zveze. Isto nedeljo se vršijo redni občni zbori sledečih krajevnih edinic: V Vojniku ob 8. uri zjutraj, Ovišah ob 10. uri dop., Stari Loki in Zmencu ob 10. uri dop., Devici Mariji v Polju ob pol 8. uri zjutraj, ter v Podgorju pri Kamniku. Na Bledu pa se vrši sestanek njihove krajevne organizacije, na katerem bo govoril načelnik g. Brodar.

Okrožnica. Pretekli teden smo razposlali vsem krajevnim kmečkim zvezam okrožnico, v kateri smo naglasili, da naj vse edince čim prej skličejo občne zборе. Prosim, da se točno držite vseh navodil in da ne zavlačujete s poročili. Priložili smo vsem obrazce, katere točno izpolnite. Vse one, ki še dolgujejo glavnemu odboru na poslovnih knjigah in štampiljkah prosimo, da nam denar nakažejo po priloženih položnicah.

Seja vodstva Kmečke zveze. V petek, dne 9. t. m. se vrši v pisarni Kmečke zveze seja vodstva. Začetek ob 3. uri popoldne.

ŠPORT

Strelska tekma. V nedeljo 11. aprila bo tukaj strelska družina priredila celodnevno nagradno tekmovanje s flobertovkami, na vrtu (v slučaju slabega vremena pa v dvorani) hotela Stara pošta. Vabljeni so vsi člani in članice ter cenj. dame k tej zanimivi konkurenčni borbi. Zaključek bo ob 6. uri popoldne in nato razdelitev lepih daril, ki so jih darovali v ta namen odborniki družine. Tudi strelci ostalih družin kranjskega okraja so uljudno vabljeni k tej tekmi. Na svidenje!

Občni zbor strelskega okrožja v Ljubljani. V nedeljo 11. t. m. ob 9. uri popoldne se vrši v restavraciji glavnega kolodvora v Ljubljani redni občni zbor ljubljanskega strelskega okrožja. K temu občenemu zboru naj vsaka družina pošlje svoj enega delegata, kateri naj bi na tej skupščini iznesel ev. želje ali predloge svojih članov. Občni zbor bo končan še pred odhodom ljubljanskega opoldanskega vlaka.

Peter Rešetar rešetari

Najboljša aprilka laž. Za 1. april so v Mariboru raznesli da je JNS zopet dobila vladu, da izvede tajne in svobodne volitve. In so se našli ljudje, ki so to verjeli.

Do pet zna šteti. Beogradska občina je imela znamenitega blagajnika, ki si je znal od ogromnega premoženja občine prisvojiti samo pet milijonov. Zakaj ne več je razumljivo, ker zna samo do pet šteti.

Iz ljubezni do zakonske žene. Pravijo, da v Beogradu ni veliko zakonske ljubezni do zakonite zakonske žene. Toda jaz temu oporekam. Recimo to-le: blagajnik mestne občine v Beogradu je izjavil, da je samo iz ljubezni do svoje žene prenesel 5 milijonov Din iz mestne blagajne v svojo blagajno. In take ljubeznivosti do žen so na dnevnem redu, kako to, da bi potem ne bilo ljubezni!

Parlament brez parlamenta. V Beogradu imamo dva parlamenta, imamo starega in novega, v Splitu pa so imeli sedaj parlament brez parlamenta. Ta splitski parlament, kjer so se zbrali Mačkovi poslanci, ima to zanimivost, da ni bil tu navzoč noben Slovenec, ki bi Slovence blatil. Če bi Pucelj pravočasno zvedel za njega, bi gotovo šel tja. Vsaj — po pomoti!

Velikanski naval je sedaj v organizacijo bosopetnikov, odkar imamo banovinsko trošarino na čevlje.

Ladja Belgrad. Nemčija je napravila neko ladjo in jo krstila za Belgrad. Krst je izvršil sam beograjski župan Hlić. Ko se je vrnil, so ugotovili, da ni krstil prave ladje, ker prava bi se vendar morala imenovati Beograd in ne Belgrad. Kako lepo bi bilo, da smo tudi mi Slovenci tako natančni!

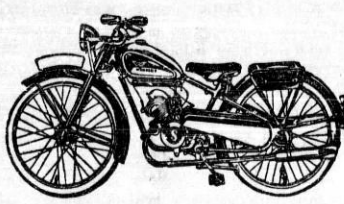
Nazaj raste. V Sloveniji imamo čudežne rastline, ki rastejo nazaj. Tako smo imeli, če se še kaj spominjate, velikansko ljubljansko rožo, ki jo je zalival banovinski proračun in se je imenovala dnevnik „Glas naroda“. Ta list je raste

nazaj, postal je tednik, 14 dnevnik, mesečnik, letnik, stoletnik, ker bo izšel zopet čez 100 let. In sedaj se je taka čudežna roža pojavila v Mariboru in se imenuje „Neodvisnost“. Rečeno je bilo, da bo dnevnik, pa je izšel kot tednik. Ta list je bil velikanski, danes je polovico manjši, ako gre v tem smislu naprej, bo kmalu žepni format dobil, dokler ne bo tako majhen postal, da ga ne bo več mogoče videti.

Same pogodbe. Z Italijo smo napravili pogod-

bo, pa mnogi ne verujejo, da je pri tem Jugoslavija pogodila Italijo in ne narobe. Pri pogodbi gre vendar vedno za to, kdo zna bolj drugoga pogoditi. Čehi bi pa na vsak način radi nas pogodili. Francozi so nas že nešteto pogodili, da se je tamkaj naselila nevolja, ko se to več tako ne posreči. Je res čudna postala ta Jugoslavija, da se ne da več tako pogoditi in da hoče sama tudi kje pogoditi.

(Slov. Gospodar.)

MOTORJE

znamke **WANDERER**, dvo-kolesa, šivalne stroje svetovnoznanih nemških tovarn

dobite najceneje pri znani trvdki

IVAN BITENC-KRANJ

trgovina poleg gimnazije

Blago solidno in poceni. Oglejte si brezobvezno našo zalogo.

Berite in širite „Gorenjca“

Kdor zida hišo,

sebi ali drugim mu zasteklim stavbo poceni in solidno ali dam saino šipe točno po merah prirezane. Mizarji pri šipah popust. Na zalogi imam vedno stekleno opeko vseh vrst. Prepričajte se - prihranili boste!

Hlebš - Kranj

Poročne povečave, najlepše in najcenejše pri fotograf **JUG Kranj** (Sedaj nasproti trgovine I. Savnik.)

TISKARNA

Tiskovnega društva

Pridite, prepričali se boste!

Vam poceni izdelava vse tiskovine v najmodernejši obliki in izdelavi.

Cviček
pravi dolenjski, dobite pri Centralni vinarni v Ljubljani, Frankopanska ulica 11.

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se plača 0-50 D. Najmanjši znesek je 6 Din

Otomane, divane, modroce in vsa v to stroko spadajoča dela vam nudi najceneje ter se priporoča Viktor Tonejc tapetnik, v hiši g. Kocbeka.

Važno! Modroce, otomane, spalne divane i. t. d. izdeluje solidno in po nizki ceni **BERNARD MAKŠ, tapetnik, Na skali 5 (v hiši g. Šipica).**

Poceni prodam novo hišo z vsem gospodarskim poslopjem, (napeljana voda, elektrika) travnik in 2 njivi (25.000 m²). Marija Vidmar št. 14 Orehoviče pri Kranju.

Prodam skoro nov šivalni stroj (pogrezljiv) znamke „Singer“. Naslov v upravi lista.

Prodam dvostanovanjsko hišo, novozidano, zelo poceni za 29.000.— Din, zraven je velik vrt, v bližini Gašpetja ob glavni cesti Ljubljana — Kranj. Naslov v upravi „Gorenjca“.

Kupim voz „zapravljivček“ v dobrem stanju. Ponudbe na Rekar Ivan, Kranj.

Oddam lepo sončno sobo in kuhinjo, vse kompletno opremljeno, pripravno za 2 gospodični, ali za poročeni par. Mestni trg 19.

Sprejemem takoj mlado, pridno dekle za lažja dela v trgovini. Naslov v upravi lista.

V najem se odda njiva od „Korne ustanovitve“ na Primskem pri Senčurški cesti. Poizve se v upravi lista.

Mebilirana soba se odda boljšemu gospodu ozir. gospodični. Mestni trg 17. II. nadstropje.

Izgubil se je dolgoglak velik pes, svetlo drap s črnim hrbotom, sliši na ime „Boby“. Kdor o njem kaj ve, kje se nahaja, prosim, da to proti nagradi naznani v trgovino M. Ogrizek Kranj.

Proda se nekaj 1000 kg sena v Smledniku 32, poleg cerkve.

Graditelji in stavbni mojstri. Na zalogi imam 10 oken 90x150 cm v svetlobi, so dvojna in se odpirajo na noter. Radi spremembe mere, pri novi gradbi, se dobe po ugodni nizki ceni. — Oglejte se pri Pollak Juriju, mizarstvo, Kranj.

Kolesa nova od 500 din
naprej kupite pri
A. Lipar, Cerklje
Istotam dobite
original - torpedo kolesa